

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5825/96

כבוד המשנה לנשיא ש. לויין
כבוד השופט י. טירקל
כבוד השופטת ד. ביניש

בפני:

הרפז יצחק ואח'

העותרים:

נגד

1. שר הפנים
2. ועדת חקירה לגבולות עיריית הרצליה
3. עיריית הרצליה
4. מועצה אזורית חוף השרון

המשיבים:

עתירה למתן צו מוחלט

כ בשבט תשנ"ח (16.2.98)

תאריך הישיבה:

עו"ד אייל הוזובסקי

בשם העותרים:

עו"ד ישראל נשון

בשם המשיבה 4:

ת ח ל ט ה

הוחלט לאחד את הדיון בעתירה זו יחד עם בג"צ 2819/97.

ניתן היום כ בשבט תשנ"ח (16.2.98).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את התצהירים הנוספים מבלי להכריע במשקלם.

ניתן היום כ בשבט תשנ"ח (16.2.98).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיא

פסק דין

1. הגענו לכלל מסקנה שלא נוכל בהליך הנוכחי להושיע את העותרים; אנו כותבים דברים אלה בנימה של צער משום שועדת החקירה המליצה להתחשב בעניינם של בעלי החלקות הפרטיות הסובלים מתחושה עמוקה של פגיעה וקיפוח, שלא ניתן להם להנות מהליכים רחבי היקף של "הפשרת" קרקעות שלידם ועיניהם רואות וכלות. הועדה הוסיפה ואמרה כי:

"נראה לנו שלא יהיה זה סביר והוגן שהממשלה תשתמש בכוחה לשנות תכניות מתאר ולהפשיר לבניה קרקעות שבבעלותה, מטעמים כספיים (כדי לממן את העברת מפעלי תע"ש), וזאת בשעה שמבעלים פרטיים של קרקעות שכנגד תמנע זכות זו... לדעת הועדה ראוי שינתנו לבעלי קרקעות פרטיות אלו... זכויות בניה בתחום קרקעות המדינה... בתמורה יעביר כל בעל קרקע שיסכים להסדר כזה את אדמותיו לבעלות המדינה".

אך כל האמור הוא בתחום הרצוי משום שגם הועדה לא ראתה לתמליץ על סיפוחם של מקרקעי העותרים לתחום השטח המוניציפלי של הרצליה, ומשום שהגענו לכלל מסקנה שצודקת המדינה בטענתה שענין הגבולות המוניציפליים לחוד וענין התכנון לחוד.

2. האירוע שבגדרו הוקמה ועדת החקירה הוא החלטת הממשלה להעביר מטעמים לאומיים את מפעל תע"ש למקום אחר והעותרים לא הצליחו לשכנענו שהועדה חרגה מהמנדט שניתן לה או שבהחלטתה היא לא היתה רשאית להתחשב בגורם שלשמו התמנתה לרבות ההיבטים הכספיים הקשורים בו. אין צורך לומר שכל זכויותיהם

של העותרים שמורות להם כאשר עניינם יבוא לפני רשויות התכנון, בין על דרך של הגשת תכנית מטעמם, הן על דרך של התנגדות, והן בדרכים אחרות. יש לקוות שבשלבים הבאים של הליכי התכנון יוכל גם עניינם של העותרים לבוא על סיפוקו.

3. העותרים לא הניחו את דעתנו גם בטענה שנפגעה זכות השמיעה שלהם לפני שר הפנים; מיצוי זכות השמיעה היה לפי הדין לפני ועדת החקירה והשר לא היה חייב לקיים הליך שמיעה נוסף.

לפיכך אנו דוחים את העתירות, אך בנסיבות הענין לא נעשה צו להוצאות.

ניתן היום כ בשבט תשנ"ח (16.2.98).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיא

B06.96058250

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי
ד/